

# РЕШЕНИЕ

№ 7609

гр. София, 05.12.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова**

**ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова**

**Юлия Тодорова**

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **9636** по описа за **2013** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Б. АД– [населено място] срещу Решение от 13.08.2013 година, постановено по н.а.х.д.№10211/2012 година по описа на СРС,6 състав, потвърждаващо Наказателно постановление №0085/20.02.2012 година на Председател на КРС, с което последният на основание чл.335, вр. с чл.336 от ЗЕС, за нарушение на чл.4, ал.3 от Наредба № 6 от 13.03.2008 година за изискванията и параметрите на качеството на универсална услуга, специалните мерки за хора с увреждания и реда за избор на предприятията,предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/ или услуги и за задължението за предоставяне на универсалната услуга наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на 2000 лева.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение.Твърди, се че е изтекла предвидената абсолютна давност за образуване на административно наказателното производство от година и половина по чл.34 от ЗАНН, като в този смисъл има трайна практика на административните съдилища.Посочва се още, че СРС е постановил решението си при неправилно приложение на материалния закон, защото телефонният пост е закрит на абоната на дата 01.04.2011 година. Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното

постановление.

В съдебно заседание, касаторът - Б." АД", редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касация - КРС, редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор Никова, изразява становище за неоснователност на касационната жалба и желае първоинстанционното съдебно решение да бъде отменено.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

От събраните писмени и гласни доказателства е установено, че лицето - К. М. е била абонат на фиксирана телефонна услуга, предоставена и от касатора на фиксиран телефонен номер 02/9250214. На 09.06.2011 година, служители на КРС по повод подадената жалба от лицето М., извършили проверка при касатора и установили, че сключеният с абоната договор за фиксирани гласови услуги, чийто срок изтича на 02.05.2012 година е прекратен и абонатът закрит на дата 01.04.2011 година поради неплащане и към тази дата, абонатът е дължал съгласно фактура от 02.03.2011 година сумата от 70.86 лева - лицето е имало неплатени сметки за месец ноември 2010, месец декември 2010 година и една изравнителна сметка за месец януари 2011 година. Служителите установили, че преди закриването на телефонния пост на абоната, касаторът не е изпратил едномесечно писмено предизвестие до абоната, съгласно чл.4, ал.3 от Наредба №6/2008 година за универсалната услуга по ЗЕС/ заглавието е изменено/ и за констатираното нарушение е съставен АУАН, а впоследствие е издадено наказателното постановление срещу касатора.

Обосновано СРС анализирайки всички събрани доказателства е приел, че касаторът е осъществил състава на нарушението, визирано в чл.4, ал.3 от Наредба №6/2008 година за универсалната услуга/ заглавието изменено с ДВ, брой 77 от 2012 година/, вмениящо в задължение на предприятието/ в редакцията, действала към момента на извършване на нарушението, и към момента на установяване на същото/в случаите по алинея втора, предприятието може да спре достъпа само след изпращане на едномесечно писмено предизвестие до абоната/ съгласно чл.4, ал.2 от Наредбата. Предприятията по чл. 3, ал. 1 имат право да спрат предоставен достъп до обществената си телефонна мрежа и предоставянето на обществени телефонни услуги на абонати в случаи на системно закъснение в дължимите плащания или неплащане на сметки.

Обстоятелството, че абонатът е имал системно закъснение и неплащане на сметките по договора/ което според легалното определение на параграф 1, т.2 от ДР на Наредбата, е заплащане на дължимите месечни суми след датата, посочена като краен срок за плащане в общите условия на договора между предприятието и крайния потребител, в два последователни месеца или 5 пъти в рамките на една календарна година/не изключва задължението на Б. преди да закрие абоната, да изпрати едномесечно писмено предизвестие до абоната. Такова в случая по отношение на

лицето М. не е изпратено. Нарушението се осъществява чрез бездействие и трае, докато бъде установено или преустановено. С оглед на това, съвсем законосъобразно административно-наказващият орган е ангажирал административно-наказателната отговорност на касатора и наложил санкция в предвидения от закона размер по реда на чл.335 от ЗЕС,вр . с чл.336 от ЗЕС . Съгласно разпоредбата на чл.335 от ЗЕС,за нарушение на този закон и на издадените въз основа на него актове, за което не е предвидено друго наказание, се налага глоба в размер от 500 до 5000 лева В чл.336 от ЗЕС е доуточнено, че за нарушенията по чл. 324, ал. 1 - 6, чл. 325, чл. 326а, чл. 327, ал. 1, чл. 328, 330, чл. 331, ал. 1 - 5, чл. 332, 334а, 335, 338, 340 и 343, извършени от юридически лица или от еднолични търговци, се налагат имуществени санкции в размерите на предвидените глоби, като в случая наложената глоба е в предвидения от закона размер. Така определената санкция е справедлива и съответна на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието,взирани в чл.12 от ЗАНН.

Напълно неоснователен е доводът на процесуалния представител на касатора ,че по отношение на нарушението е изтекла предвидената абсолютна давност от година и половина за образуване на административно-наказателно производство. На първо място, на този процесуален представител са убягнали въобще разпоредбите на НК относно давността и нейното прилагане ,както и относно сроковете, в които тя се смята за изтекла и са му останали непознати двете понятия- преклузивен срок и давностен срок. Срокът по чл.34 от ЗАНН винаги и безусловно е преклузивен и с изтичането му се погасява правото на държавата да образува административно-наказателно производство. Преклузивните срокове не могат да се спират и прекъсват. Давностният срок, за разлика от преклузивния може да се спира и прекъсва, и неговата правна уредба се намира в чл.80 и сл.НК. С последните изменения на разпоредбата на чл.80 и чл.81 от НК от 29.05.2010 година, се предвиди по-дълга абсолютна давност- 4 години и половина за наказанията глоба / в това число и имуществена санкция/, като няма как давността да е изтекла в случая. Посоченият давностен срок от година и половина , приложим от останалите съдилища,несъществува по отношение на имуществената санкция и глобата/ какъвто е процесният случай и фактът,че други съдилища прилагат някакъв измислен давностен срок, не обвързва АССГ с неговото приложение, защото съдебната практика на различните други административни съдилища, не обвързва по никакъв начин АССГ. С оглед на това, решението следва да бъде оставено в сила , предявената срещу него жалба- отхвърлена като неоснователна.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 и ал.3 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 13.08.2013 година,постановено по н.а.х.д. №10211/2012 година по описа на СРС,6 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

